

saaledes for mig, at Sandsynligheden er for, at det ikke vil føre dertil. Den „konstitutionelle Ret“ til dette Skridt betvivler jeg ikke, men Hensigtsmæssigheden deraf. Jeg tror, der er Sandsynlighed for, at man netop vil styrke den Modstander, man mente at svække, og svække sig selv, som man mente at styrke. Jeg antager nemlig, at det virkelig er Meningen, at man, naar man har fremsat dette Forslag og stemmer derfor, da ogsaa vil holde paa det til det Sidste. Jeg tror ikke, at Meningen er den, at man har fremsat dette Forslag, fordi man vil have det til at slaa af paa paa de senere Stadier af Finantslovens Behandling. (Stemmer: Nei!) Ja, jeg hører det nu betroet, men jeg frygter for, at man i den Kamp, der vil komme til at reise sig paa dette Omraade ved dette yderlige Skridt, vil komme til at se, at man har baaret sig ad som den Mand, der i Kampen vendte Hefstet af sin Kaarde mod Modstanderen, og selv greb fat om den skarpe Klinge. Jeg er bange for, at netop dette Skridt, selv om ogsaa Finantsloven vil have Udset til at kunne komme forbi alle de andre Skjær, thi der kan være nok endda, vil bevirke, at Finantsloven, trods alle Bestrebelse for at faae den heldig gennemført, maaske vil komme til at strande paa dette ene Skjær, og derfor er det kommet til at staa for mig som et Spørgsmaal af den allervorligste Betydning og som Noget, der nok var en Overveielse værd, om denne Sag i og for sig har en saadan Betydning, at vi for den Sags Skyld ikke skulde fry at lede Folket ind i de yderlige konstitutionelle Kampe og Forviklinger, om hvilke Ingen af os veed, hvorvidt de kunne føre. Det er dette, som jeg tror, at jeg ikke bør være med til; maaske har jeg Uret deri, maaske Fremtiden skal vise, at mit Syn har været feil og Flertallets rigtig, og i saa Tilfælde skal Ingen glæde sig mere end jeg; men saa længe jeg ikke har kunnet faae dette Syn, maa jeg handle og stemme efter mit eget, og derfor stemmer jeg imod det Forslag, som er stillet her under Nr. 59.

J. A. Hansen: Jeg vil begynde med at takke de ærede Medlemmer af Finantsudvalgets Flertal for den hele Stilling, de overfor den nuværende Situation have indtaget med Hensyn til deres Behandling af Finantsloven. Det har glædet mig Arbejdes meget at se den Enighed, hvormed mine ærede kolleger, der have Sæde i Finantsudvalget, have indfaldet de forskjellige Forslag, som ere fremkomne, og det har ligedes glædet mig meget, at de have udvist en Bestemthed og Fasthed, saaledes at de ikke have flyet at stille Forslag, som muligen Mange ville anse for at være vildtgaende, medens de paa den anden Side have indtaget en fuldkomment moderat Stilling. Dette Vidnesbyrd har jeg fundet mig drevet til her offentlig at udtale; jeg har iforveien sagt mine ærede Venner

min Mening derom; men jeg skylder at sige det offentlig, for at det kan blive klart, at jeg, som ikke er Medlem af dette Udvalg, vedkjender mig hele den Stilling, Udvalgets Flertal har indtaget. — Efter at jeg har udtalt dette, som det laa mig paa Sinde at udtale, vil jeg sige et Par Ord om forskjellige Ting, som ere fremkomne. Den høitærede Kultusminister men navnlig især det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Hall), har synes det mig, søgt at ville slaa sig til Ridder overfor de yngre Medlemmer ved at lade dem høre deres Ungdom. Jeg vil nu sige disse ældre Medlemmer, at det vel er en stor Fortjeneste at være gammel, men at man egentlig bliver det uden sin egen Skyld. Man kan ikke rose sig af sin Alder, thi dersom det beroede paa En selv, antager jeg ikke, vi vare blevne saa gamle, som vi ere. Det er altsaa en meget tvivlsom Ros for os selv, naar vi træde frem og bryste os som de Gamle og ved Siden deraf ville lade andre Mænd høre deres Ungdom. Hvorledes skulde det se ud i vort stakkels Fædreland, naar vi Gamle døde, dersom de, der ere yngre, og ikke have været med fra Begyndelsen af, skulde anses for mindre myndige, mindre forstandige og mindre frifindede? Jeg mener derfor, at vi maa glæde os over, at der viser sig et saadant fornyet Liv, en saadan kraftig Oprøden og mere og mere frifindet Opsfattelse af hele vor Forfatnings Standpunkt hos de Unge, og i Stedet for at jeg skulde lade Nogen høre sin Ungdom i den Henseende, vil jeg være særdeles glad ved, at det viser sig, at der er kraftige og dygtige Mænd, som ganske anderledes end vi Gamle kunne tage Kampen op efter Tidens Medfø. Vi maa dog nemlig Alle indrømme, at Tidens Medfø er forskjellig, thi det er ikke givet Mange, ja slet intet Menneke, tror jeg, der lever i en længere Tid, og som tidligere har udmærket sig ved efter Tidens Medfø at kunne bære sin Del af Udviklingen, til andre Tider, naar Forholdene ere anderledes, naar der kræves en anden Indsigt, og naar der fremtræder andre Interesser, at kunne vedblive at hævde Tidens Krav og Tidens Fordringer, saaledes som de tidligere under andre Forhold have gjort. Derfor mener jeg, at vi Gamle maa være glade ved, at der er kommet yngre Kræfter tilstede, som ganske anderledes end vi kunne bære Tidens nuværende Krav og nuværende Fordringer; det har altid glædet mig, naar jeg simpelthen har kunnet følge med uden at fatte altsor langt tilbage overfor de Unge. Dette vilde jeg sige, fordi det virkelig forekommer mig ganske paafaldende, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds, der i vort politiske Liv er lige saa gammel, men i Aar dog ikke fuldt saa gammel som jeg, og at navnlig Kultusministeren, der er lidt yngre end jeg — jeg kunde derfor vende det om og bebrejde ham hans Ungdom over-